

APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: GŽ-125/02

Brčko, 25.04.2002. godine

Apelacioni sud Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija: Novković Milorada kao predsjednika vijeća, Gligorević Ruže i Kadrić Zijada kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice R. G. kćeri D. iz B., koju zastupa punomoćnik M. S. advokat iz B., protiv tuženog S. Đ. sina S. iz B., koga zastupa punomoćnik O. M. advokat iz B., radi smetanja prava služnosti prolaza, odlučujući o žalbi tuženog protiv presude Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P-284/01-I-4 od 27.03.2002. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 25.04.2002. godine doni je

R J E Š E N J E

Žalba tuženog S. Đ. iz B. se odbija i presuda Osnovnog suda Brčko Distrikta BiH broj P-284/01-I-4 od 27.03.2002. godine POTVRĐUJE.

O b r a z l o Ź e n j e

Prvostepenim rješenjem utvrđeno je da je tuženi S. Đ. iz B. smetao tužiteljicu R. G. iz B. u posljednjem mirnom i faktičkom posjedu prava služnosti prolaza putem preko parcele označene kao k.č. 403/20 zv. M., njiva pete klase površine 520 m², upisane u pl. 1712 k.o. B. II, po starom premjeru označena kao k.č. 410/45 k.o. B., koji put ide cijelom dužinom te parcele, a širinom 4,20 metara, na taj način što je dana 13.07.2001. godine postavio željeznu kapiju na tom putu i verbalno tužiteljici zabranio prolaz istim, pa je naloženo tuženom da odmah prestane sa takvim ili sličnim smetanjem tužiteljice i omogući joj nesmetani prolaz navedenim putem. Istim rješenjem obavezan je tuženi da tužiteljici naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 800,00 KM, a sve u roku od 15 dana po pravosnažnosti ovog rješenja pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Protiv ovog rješenja žali se tuženi iz svih žabenih razloga propisanih odredbom člana 283 stav 1 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH (u daljem tekstu:ZPP). U žalbi ističe da je prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka, pošto postoji protvrječnost između onog što se u razlozima pobijane presude navodi o sadržini isprava i zapisnika i samih tih isprava i zapisnika. Naime, u razlozima pobijanog rješenja prvostepeni sud ne navodi, niti cijeni iskaz vještaka Lj. K., koja je istakla da preko urbanističke parcele tuženog nema prilaznog puta do parcele tužiteljice i da prema urbanističkom planu tužiteljica ima drugi prilazni put do svoje navedene parcele, a što slijedi i iz izvoda iz urbanističkog plana Opštine Brčko broj:06-364-365 od 13.03.1990 godine. Pošto prema urbanističkom planu prilazni put za parcelu tužiteljice ne ide preko parcele tuženog, to tuženi nije protivpravno smetao tužiteljicu, nego ona "silom i iz potaje", kako se u žalbi navodi, koristi prolaz preko parcele tuženog. Dakle, na strani tuženog

nema elemenata protivpravnosti, već je tužiteljica ta koja prolaz preko parcele tuženog koristi "silom i iz potaje", pošto neće da napravi put do svoje parcele. Stoga, prvostepeni sud nije trebalo da štiti takav posjed (pribavljen silom), pa je nepravilno odlučio kada je donio pobijano rješenje. S toga tuženi predlaže da se žalba uvaži, isto rješenje ukine i predmet vrati na ponovni postupak ili da se pobijano rješenje preinači i tužbeni zahtjev tužiteljice odbije u cijelosti.

Žalba nije osnovana.

Tačni su žalbeni navodi tuženog da iz iskaza vještaka Lj. K. slijedi da prema urbanističkom planu za taj dio grada, tužiteljica nema prilazni put do svoje parcele preko urbanističke parcele tuženog, nego ista ima drugi prilazni put.

Međutim, predmet ovog spora nije utvrđivanje prava služnosti puta preko parcele tuženog u korist parcele tužiteljice, nego pravo posjeda dijela parcele radi prolaza, a što podrazumijeva samo faktičko stanje – posljednji miran posjed.

Dakle, treba razlikovati pravo služnosti na koje se žalba poziva i pravo posjeda, koje je predmet ovog spora. Naime, da li postoji konstituisana služnost puta preko navedene parcele tuženog (poslužne) u korist parcele tužiteljice (povlasne), da li je urbanističkim planom predviđen put za prilaz parceli tužiteljici, da li ista ima drugi prilazni put do svoje povlasne parcele, nebitno je za ovaj predmet spora.

To što je u toku prvostepenog postupka korišten termin smetanje prava služnosti prolaza ne znači stečeno pravo služnosti, nego ovdje upotrebljen termin služnost znači prolaz.

Smetanje posjeda predstavlja svaku radnju kojom se onemogućava ili ometa normalno vršenje faktičke vlasti na stvari. U ovom postupku sud može da raspravlja i odlučuje o tužbi samo za zaštitu faktičkog posjeda. Prema tome, bez značaja je da li u konkretnom slučaju tužiteljica ima pravo služnosti prolaza spornim putem i u koje svrhe. Za osnovanost tužbenog zahtjeva bitna je samo činjenica da li je tužiteljica faktički koristila sporni put.

Kako je u prvostepenom postupku nesumnjivo utvrđeno da je tužiteljica sve do dana 13.07.2001. godine, kada je tuženi postavio željeznu kapiju na navedenom putu bila u posjedu istog radi prilaza svojoj kući i drugim se putem u tu svrhu nije služila još od 1991. godine, kada je uselila u kuću, to je na navedeni način tuženi smetao tuželjicu u prolazu spornim putem.

Naime, sud pruža zaštitu posjedniku od protivpravnog uznemiravanja ili oduzimanja posjeda prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, a da pri tome ne utvrđuje pravo na posjed, niti pravni osnov posjeda, kao i savjesnost posjednika (član 122 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine – "Službeni glasnik", Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine broj 11/2001).

Tužiteljica je predmetnu parcelu kupila 1990. godine kao plac za izgradnju kuće, pa je građevinski materijal, kao i materijal za nasipanje dvorišta, koje je bilo podvodno dovezen istim putem (svjedok S. L. je svojim kamionom doveo kamen i rizlu za nasipanje spornog puta). Navode tužiteljice potvrdili su i svjedoci J. P., te svjedok J. I., koji su istakli da je tužiteljica predmetni put nasula kamenom i rizlom

nakon kupovine svoje parcele i od tada ista prolazi tim putem, a drugi put nije koristila, niti postoji na licu mjesta drugi put, a što je potvrdila i vještak geometar R. R. iz B. prilikom identifikacije na licu mjesta (izvještaj sa lica mjesta od 17.01.2002. godine). Iz iskaza istih svjedoka slijedi da ranije nije postojala kapija na spornom putu, nego je postojala samo ograda od betonskih stubova i bodljikave žice sa desne strane puta do ulaza u parcelu tužiteljice.

Postavljanjem željezne kapije na putu kojim tužiteljica prolazi za prilaz svojoj kući od 1991. godine do dana 13.07.2001. godine, kada je ometena u mirnom prolazu, tuženi je izvršio čin smetanja, kako je pravilno zaključio i prvostepeni sud, pa je stoga žalbu tuženog kao neosnovanu valjalo odbiti i pobijano rješenje potvrditi, a na osnovu člana 307 tačka 2 Zakona o parničnom postupku Brčko Distrikta BiH ("Službeni glasnik", Brčko Distrikta BiH broj 5/2000).

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Novković Milorad